

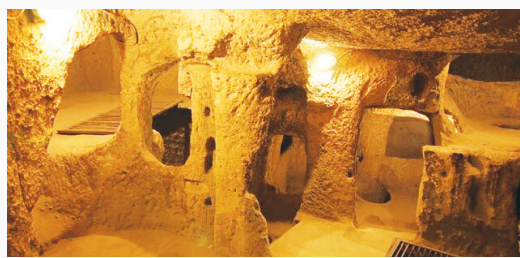
قونیه، شهری آرام در دل ترکیه

ترکیه با داشتن آثار باستانی و چشم‌اندازهای طبیعی یکی از مقاصد پرطرفدار گردشگری جهان به شمار می‌رود. این کشور بین دو قاره آسیا و اروپا قرار گرفته و دارای فرهنگی غنی و تاریخی درخور است. به گزارش ایرنا، از آنجا که این کشور همیشه نمایانگر خودنمایی فاتحان و عظمت روم شرقی و دولت عثمانی بوده، آثاری در خود جای داده که در تبدیل کردن این کشور به یکی از قطب‌های اصلی گردشگری جهان بی‌تأثیر نبوده است.

حال شهر «قونیه» یکی از بزرگ‌ترین شهرهای ترکیه بوده که به لحاظ جمعیتی نیز رتبه هفتم را از آن خود کرده است. عمده مساحت این شهر که در جنوب منطقه میانی آناتولی قرار گرفته از فلات و دشت تشکیل شده است.

سرزمینی هموار با پوشش گیاهی قوی و خاک مناسب که به لحاظ کشاورزی از اهمیت خاصی برخوردار است و بیشتر بخش‌های جنوبی‌اش با رشته کوه‌های طاروس احاطه شده‌اند. می‌توان از قونیه به عنوان یکی از مقاصد محبوب افراد جویای آرامش نام برد، افرادی که بازدید از یک شهر آرام را به سفر در استانبول پرهیاهو ترجیح می‌دهند.

از جاذبه‌هایی که گردشگران زیادی را برای بازدید به قونیه می‌کشاند می‌تواند به آرامگاه و موزه مولانا جلال‌الدین بلخی شاعر و عارف نامدار ایرانی در این شهر اشاره کرد. گنبد بنای آرامگاه مولانا ۱۶ وجه دارد و روی کاشی‌های آن آیات گران‌قدری نوشته شده است. در این منطقه علاوه بر مقبره مولانا، قبرهای سلطان‌العلما پدر مولانا، بهاء‌الدین پسر مولانا و برخی از شاگردان آن شاعر نامدار ایرانی را زیارت کرد. از دیگر جاذبه‌ها «موزه مولاناست» که یکی از متعلقات باغی‌ای کاخ سلجوقیان بوده و مولانا در زمان حیات در این محل زندگی و تدریس می‌کرده است. علاقه‌مندان در این موزه می‌توانند اشیایی نظیر تسبیح، دستار و کلاه، جانماز، دیوان حافظ و همچنین دست‌نویس‌های

جشنواره کن بدون ماسک و تست کرونا

هفتاد و پنجمین «جشنواره فیلم کن» با کاهش چشمگیر پروتکل‌های بهداشتی مقابله با ویروس کرونا برگزار خواهد شد. به گزارش ایبنا به نقل از ویریتی، مسئولان برگزاری جشنواره فیلم کن ۲۰۲۲ تصمیم گرفتند دوره جدید این رویداد سینمایی را بدون نیاز به تست گرفتن از شرکت‌کنندگان و عدم اجبار استفاده از ماسک برگزار کنند.

«فرانسوا درسوس» از مسئولان جشنواره کن که در دو سال گذشته پروتکل‌هایی را با برگزارکنندگان جشنواره تهیه کنندگان و مقامات منطقه‌ای کن تنظیم کرده است، در گفتگویی اختصاصی با ویریتی عنوان کرد: «بک تغییر بزرگ جشنواره در مقایسه با سال ۲۰۲۱ این است که ارائه گواهی بهداشتی که نشان دادن مدرک واکسیناسیون، مصونیت یا نتایج آزمایش است، از تاریخ ۱۴ مارس الزامی نیست و از آنجا که ارائه این گواهی سلامت دیگر در فرانسه لازم‌الاجرا نیست، میهمانان جشنواره کن نیز دیگر نیازی به نشان دان گواهی واکسیناسیون یا نتیجه آزمایش کرونا برای شرکت در این جشنواره ندارند».

این مدیر اجرایی جشنواره کن همچنین گفت در مقایسه با سال گذشته با شرایط بسیار متفاوتی رو به رو هستیم و منحنی ابتلا به ویروس کرونا نزولی شده است.

از ۲۹ آوریل، موارد ابتلا به کووید در فرانسه ۳۰ درصد کاهش یافته بود که نشانه‌ای از کاهش سرعت عفونت است. با این حال، جشنواره‌های فیلم و مراسم جوایز سینمایی چون جشنواره «SXSW»، جوایز اسکار و جوایز فیلم آکادمی بریتانیا از جمله منتشرکنندگان جدی ویروس بودند که منجر به موارد متعدد کووید شدند.

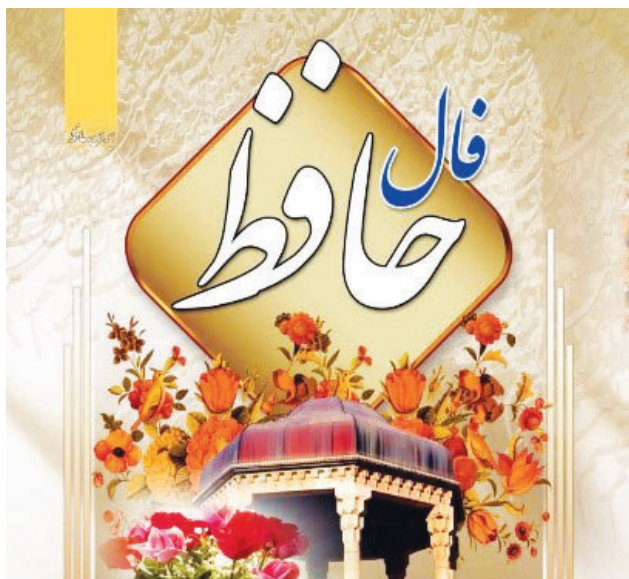
اگرچه آزمایشگاه ۳۰۰ مترمربعی کن برای تست کرونا بار دیگر راه‌اندازی نمی‌شود اما میهمانان جشنواره می‌توانند در آزمایشگاهی واقع در شهر کن که پنج دقیقه پیاده تا کاخ جشنواره فاصله دارد به صورت

رایگان تست PCR بدهند. تغییر دیگر نسبت به سال گذشته این است که استفاده از ماسک در فضاهای داخلی اجباری نخواهد بود اما به شدت توصیه می‌شود. با این وجود بر اساس اعلام «فرانسوا درسوس» کارکنان جشنواره کن از ماسک استفاده خواهند کرد و همچنین فرآیندهای نظارت در داخل کاخ جشنواره تقویت می‌شود و از سنسورهای پیشرفته CO۲ استفاده می‌شود که دو بار در روز راستی‌آزمایی می‌شوند و همچنین به صورت مستمر از تهویه مطبوع استفاده خواهد شد.

سال گذشته از میان ۱۵۰۰ تست کرونای روزانه در جشنواره کن، ۱۰ مورد مثبت شناسایی می‌شد و در چند روز پایانی شمار تست‌های مثبت به روزانه ۲۰ مورد افزایش یافت، چرا که همزمان با موج سوم شیوع ویروس کرونا بود.

هفتادوپنجمین جشنواره فیلم کن از ۱۷ تا ۲۸ (۲۷ اردیبهشت تا هفت خردادماه) به صورت حضوری بر پا خواهد شد و میزبان ۳۵ هزار میهمان رسمی در مقابل با ۲۴ هزار میهمان سال گذشته خواهد بود. بیشترین شمار افزایش تقاضا برای حضور در جشنواره کن از آمریکا و کشورهای اروپای غربی بوده است.

امروز شما

مهر

مسائل کوچک را دست کم نگیر چون ممکن است همین مسائل کوچک، گره بزرگی در زندگیت ایجاد کند.

اردیبهشت

اختلافی با دوست یا همسرت پیش آمده است که زندگی عاطفیات را تلخ می‌کند. ریشه‌های این اختلاف را باید پیدا کرد و آن را برطرف نمود. به دیگران کمک کن تا در شرایط مشابه آنها نیز تو را یاری کنند.

خرداد

به شکل و ظاهر آدم‌ها نمی‌توان قضاوت کرد. باید در همه حال پشت این ظواهر و درون آدم‌ها را در نظر داشت زیرا درون است که تعیین‌کننده خواهد بود.

تیر

وقتی کسی تو را دوست دارد و خالصانه این دوستی را در عمل ثابت کرده است، نباید نسبت به او بی‌تفاوت بود یا دست به کارهایی زد که او را نسبت به خود دلسرد و مأیوس ساخت.

مرداد

نابید رقیب خود را دست کم گرفت. مشکلات ساده و عادی را نباید دست کم گرفت چون در آینده همین مشکلات کوچک به بحران و اختلافات بزرگ ختم می‌شود.

شهریور

کسی هست که تو را دقیق می‌شناسد و همیشه در سختی‌ها در کنار تو بوده است اما تو بی‌اعتنا از کنارش می‌گذری. باید قدر او را بدانی و دوباره آنها را به جوی بازگردانی تا امید تازه‌ای در زندگی پیدا کنی.

شهروند عکاس

عکس‌های حرفه‌ای خود را با کیفیت

مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع

ارسال toloudaily@gmail.com

کنید تا در روزنامه درج گردد

داغی به نام نویسندگی!

جمال میرصادقی می‌گوید: این نویسندگی داغی بر پیشانی است و داستان است که انتخاب می‌کند چه کسی نویسنده باشد. این نویسنده پیشکسوت (متولد ۱۹ اردیبهشت ۱۳۱۲) که در آستانه ۸۹ سالگی قرار دارد، در گفت‌وگو با ایبنا درباره این که حال و روز خود را چگونه می‌گذراند و آیا همچنان در حال نوشتن است، می‌گوید: ممکن نیست نویسنده‌ای نتواند بنویسد. کسانی در عرصه داستان ماندگار شده‌اند که دائم می‌نویسند. کسی که وارد این حیطه می‌شود، تمام عمر در جست‌وجوی آن نویسنده‌ای است و اگر نویسنده‌ای نگیرد و نفرین دیگران پشت‌سرش است. فرد یا باید در این حیطه نیاید یا اگر آمد باید تداوم دهد. کسانی که آمدند و چند داستان یا مجموعه نوشته و رفتند، هیچ‌گاه نویسنده نشدند. نویسندگی داغی است که بر پیشانی آدم می‌خورد و این داغ همیشه باید ثمره دهد و اگر ثمره ندهد ضایع می‌شود.

او با اشاره به کسانی که وارد حوزه داستان می‌شوند و ادامه نمی‌دهند، می‌افزاید: من داستان هم تدریس می‌کنم و شاید بیش از هزار نفر آمده‌اند اما از این هزار نفر فقط ۱۰-۲۰ نفر توانستند دوام بیاورند. اصولاً نسبت به منصب‌های دیگر مانند مهندسی و دکتری، نویسندگی نه تنها در ایران بلکه در همه جهان کم و محدود است. از صدر مشروطه تاکنون ۱۰۰ تا ۱۵۰ نویسنده بیشتر نداریم که البته برخی از این‌ها هم یافته‌اند. به نظرم کسی داستان‌نویس است که داستان از درون خودش برآمده باشد و اگر بیافند مانند دیگران می‌شود اما وقتی نویسنده به درون خودش می‌رود نوع فرآیندها و چیزی که ارائه می‌دهد، خاص خودش است.

میرصادقی خاطرنشان می‌کند: در نسل اول داستان‌نویسی (۱۳۰۰ تا ۱۳۳۲) هشت تا نویسنده بیشتر نداریم؛ البته خیلی کسان دیگر هم بودند که نامی از آنها نیست. از داستان‌نویسان نسل دوم (از ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۷) ۳۱ نویسنده بیشتر نامیده است. این موضوع به این دلیل است که داستان همه را انتخاب نمی‌کند؛ ابتدا داستان شما را به عنوان نویسنده انتخاب می‌کند و در مرحله بعد خلاقیت و دانش داستان‌نویسی قرار دارد. در کشورمان ۸۵ میلیون نفر جمعیت داریم. اگر بگوییم ۵۰ هزار نفر خلاق هستند، چرا تعداد داستان‌نویسان ما چه آنهایی که می‌یافتند و چه آنهایی که داستان از درونشان می‌آید، از دوان مشروطیت تاکنون ۱۵۰ نفر بیشتر نیست؟ داستان‌نویسی مانند دکتری و مهندسی نیست بلکه خیلی محدود است و سراغ همه نمی‌رود.

داستان اصل است و خلاقیت و شناخت داستان در مراحل بعدی قرار دارند؛ این‌طور نیست که فرد با خلاقیت و شناخت داستان جلو برود، اول باید داستان او را انتخاب کند به همین دلیل تعداد داستان‌نویسان

نسبت به مناصب دیگر محدودتر است. این است که داستان خود آدم است. داستان از درون فرد بیرون می‌آید، این نویسنده پیشکسوت (متولد ۱۹ اردیبهشت ۱۳۱۲) که در آستانه ۸۹ سالگی قرار دارد، در گفت‌وگو با ایبنا درباره این که حال و روز خود را چگونه می‌گذراند و آیا همچنان در حال نوشتن است، می‌گوید: ممکن نیست نویسنده‌ای نتواند بنویسد. کسانی در عرصه داستان ماندگار شده‌اند که دائم می‌نویسند. کسی که وارد این حیطه می‌شود، تمام عمر در جست‌وجوی آن نویسنده‌ای است و اگر نویسنده‌ای نگیرد و نفرین دیگران پشت‌سرش است. فرد یا باید در این حیطه نیاید یا اگر آمد باید تداوم دهد. کسانی که آمدند و چند داستان یا مجموعه نوشته و رفتند، هیچ‌گاه نویسنده نشدند. نویسندگی داغی است که بر پیشانی آدم می‌خورد و این داغ همیشه باید ثمره دهد و اگر ثمره ندهد ضایع می‌شود.

او سپس درباره این که آیا کار جدیدی در دست دارد، می‌گوید: من حدود ۷۰ اثر دارم که از این تعداد ۳۵ عنوان داستان است و ۳۵ هم مرتبط با داستان، تعدادی از این کتاب‌ها چاپ شده‌اند و تعدادی هم نه. در این وضعیت نشر و کاغذ، ناشر کمتر کتاب چاپ می‌کند اما با این حال کتاب چاپ می‌شود. آخرین کارم چاپ دوم کتاب «زنان داستان‌نویس نسل سوم» است که تقریباً سه ماهی می‌شود منتشر شده است. جمال میرصادقی در میانه گفت‌وگو می‌پرسد شما هم داستان‌نویسید و با شنیدن پاسخ منفی و این که نوشتن داستان جاسرات می‌خواهد، اظهار می‌کند: همه که داستان‌نویس نمی‌شوند؛ همان‌طور که گفتیم داستان سراغ همه نمی‌رود. داستان‌نویسی خود آدم است؛ کسانی که می‌یافتند عامی هستند. داستان شامل دوره خودتان و بازتاب خودتان است.

وقتی که بگذرد رنگش عوض می‌شود، در داستان نباید چیزی عوض شود بلکه باید بیات شود. دوره کودکی یک خصوصیت دارد، دوره نوجوانی و جوانی ویژگی دیگری، چیزهایی ماندگار می‌شود که بیات شده باشد و همیشه همان را احساس کنید؛ مثلاً درباره مسئله‌ای شوق یا نفرت دارید، زمانی که شوق و نفرت بیات شود، ماندگار می‌شود.

اساس داستان حادثه است، این حادثه یا عینی است یا درونی. به نظر من داستانی ماندگار است که حادثه درونی باشد و خود آدم را نشان دهند نه این که فرد چیزی بیافند. او همچنین اظهار می‌کند: کتابی که قبلاً بین حداکثر پنج‌هزار نسخه و حداقل سه‌هزار نسخه منتشر می‌شد به ۳۰۰ نسخه و ۵۰۰ نسخه رسیده است، چرا؟ چون می‌خواهند داستان تبلیغ کنند و نمی‌خواهند خواندن را ترویج دهند. هنر مطرح نیست. میرصادقی درباره نمایشگاه کتاب نیز می‌گوید: نمایش کتاب خوب است و نشانه قدرت. الان دوره پیری من است و قبلاً چندباری شرکت کردم و سخنرانی داشتم اما الان موضوع سخنرانی‌ها پادم نیست. البته الان تعداد جلسات کتاب کمتر شده و گاه پیش می‌آید من را دعوت کنند که درباره داستان نظرم را بگویم. به نظرم قبلاً این جلسات قوی‌تر و بیشتر بود.

عکس روز:

طبیعت بهاری منطقه

تاریخی کاظم داشی

ارومیه